

ærede Justitsminister oplyste mig om, at han i Justitsministeriet havde en Samling Fodtøj, om hvilket han paastod, at det var slet, ikke egnet til at sælges til Befolkningen, og at det var saadant Fodtøj, som Lovforslaget omhandlede, nemlig Fodtøj, i hvilket der er indgaaet Pap og Kunstlæder i alt for stor Udstrækning. Man kan imidlertid ikke sige, at en saadan Oplysning i og for sig kunde virke stærkt enten paa mig, der spurgte, eller paa Tingets øvrige Medlemmer; vi fik jo ikke dette Fodtøj at se, og endnu mindre fik vi undersøgt, om den højtærede Justitsministers Betragtninger angaaende dets Fabrikation virkelig var rigtige eller ikke. Den anden Ting, som jeg gjorde opmærksom paa, var, at Lovforslaget var et Beskyttelsesforslag for en ganske bestemt Industri. Dette nægtede den højtærede Justitsminister; han paastod noget, der ikke overraskede mig — jeg har før hørt en saadan Paastand om et Beskyttelsesforslag —, han paastod, at det vel var en Beskyttelse, men kun en Beskyttelse, som gjaldt Befolkningen, ikke dem, der fabrikerede Fodtøjet, men dem, der skulde gaa med det. Man vilde beskytte Befolkningen mod det daarlige Fodtøj, medens man jo ellers i mange andre Forhold mener, at Befolkningen selv maa passe paa, naar det gælder Købet af en Vare, selv maa undersøge, hvorvidt Varen er saaledes beskaffen, at den, der køber den, er tjent med sit Køb eller ikke. Her var der imidlertid et Omraade, hvor Regeringen mente at burde tage Affære, saaledes at man befriede Befolkningen for den Fristelse at købe det slette Fodtøj.

Hvad nu det første Spørgsmaal angaar, Oplysningerne om, hvorvidt den Lov, der nu gælder, og som foreslaas forlænget, var nødvendig, maa jeg sige, at dette Lovforslag foreligger akkurat lige saa slet eller om muligt endnu slettere oplyst end det foregaaende. Allerede den ærede foregaaende Taler, der var stemt for Lovforslagets Gennemførelse, gjorde opmærksom paa, at der ikke i Lovforslagets Bemærkninger findes et eneste Ord om, hvorledes Loven har virket, om der har været forsøgt Indførsel af saadant Fodtøj, og om det er standset, om der har været fabrikeret saadant Fodtøj, og om man har standset Fabrikationen, eller om, i hvilket Omfang det er blevet solgt, om Politiet har foretaget Undersøgelser af, hvorvidt saadant Fodtøj fandtes i Butikker og Lagre, og i saa Fald har standset Salget af det; jeg vil nemlig gøre opmærksom

paa, at den højtærede Justitsminister overfor mig hævdede, at det maatte være Politiets Opgave at sikre Befolkningen mod Salg af saadant Fodtøj. Intet herom foreligger, og heller ikke i de Bemærkninger, som den højtærede Justitsminister fremsatte ved Forelæggelsen af Lovforslaget, fandtes der noget derom. Den højtærede Justitsminister er ellers ikke saa sparsom paa Ord — jeg ved ikke, om jeg i denne Sammenhæng tør sige: paa Mundlæderet —, at man ikke kunde have tænkt sig, at han havde benyttet Lejligheden til at give Tinget de Oplysninger, som han sad inde med.

Hvad dernæst Spørgsmaalet om Beskyttelse for Industrien angaar, maa jeg sige, at den højtærede Justitsminister har været slet underrettet den Gang, han overfor mig hævdede, at der ikke var Tale om Beskyttelse af Industrien. Jeg er saa heldig at kunne anføre den høje Regerings samlede Mening overfor den højtærede Justitsminister, thi i den Meddelelse, der forelaa i Gaar, og som findes aftrykt i en for øvrigt fortrolig Beretning, som det høje Tings Medlemmer har faaet tilsendt fra den højtærede Handelsminister, og som ligger paa vore Pladser i Dag, findes der nogle afsluttende Bemærkninger — og dem har man Lov til at citere, for de er offentlige —, hvoraf det fremgaar, at dette Lovforslag er blandt de — jeg tror 8 — Punkter, hvorved den højtærede Regering i Øjeblikket vil ved positive Foranstaltninger, som det hedder, mildne Industrikrise eller Erhvervskrise. Den høje Regering mener altsaa, at dette Lovforslag egner sig til at mildne Krisen for en bestemt Industri, nemlig Skotøjsindustrien. Det kan jeg fra min Side vel forstaa, men jeg kan ikke forstaa, at man paa en Gang kan sige, at det ikke er et Beskyttelsesforslag, og samtidig til en vis Grad — jeg vil ikke sige pralende, men dog gørende sig fortjent deraf, fremhæve, at dette Forslag skal bruges, vedblivende bruges, til at mildne den Industrikrise, som man ellers ved mange andre Foranstaltninger ikke mener at kunne mildne. Det undrede mig, at den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Tvede) ikke tog dette til Indtægt; han mener maaske ikke, det har saa stor Betydning. Han var noget imod Lovforslaget, fordi det gik imod almindelig fri Handel, som det konservative Folkeparti jo i øvrigt anbefaler, hvilket for Resten ogsaa har været den høje Regerings Stilling: man skulde have fri Omsætning og Erhvervsvirksom-